

دَرِ جُسْتَجُوبِی شَانِگَرِی لَآ

سفرنامه و عکس‌های کشمیر، هند، نپال و تبت

مهدی فاضل بیگی

فهرست

۱۵

پیش‌گفتار

۱۹

مقدمه

۲۷

در جستجوی شانگری‌لا

۳۵

شانگری‌لای اول: سرینگر، کشمیر

۷۹

شانگری‌لای دوم: دره‌ی اسپیتی، هیماچال پرادش

۱۳۳

شانگری‌لای سوم: نپال

۱۸۱

شانگری‌لای آخر: در جستجوی ناکجاآباد

پیش‌گفتار

«هرگز حکم آب روان با حکم آب ایستاده برابر نبوده است.»

صوفی‌نامه، ص. ۹۴۲

در روزگاران قدیم، مسافرت با همه‌ی سختی‌هایی که داشت، مهم‌ترین راه کسب معرفت، آموختن و تجربه‌اندوختن بود. مردم آن دوران، برای سفر فایده‌های بسیاری برشمرده‌اند، چنان که سعدی در گلستان می‌گوید: «فواید سفر بسیار است، از نزهت خاطر [خرمی و شوشی دل] و جَرِّ منافع [کسب سود] و دیدن عجایب و شنیدن غرایب و تفرُّج بُلدان [گردش در شهرها] و مجاورت خلّان [همنشینی با دوستان] و تحصیل جاه [کسب مقام و منزلت] و ادب و مزید مال و مکتسب [افزودن بر ثروت و دستاوردها] و معرفت یاران و تجربت روزگاران». چنان که سالکان طریقت گفته‌اند:

تابه دکان و خانه در گروی هرگزای خام، آدمی نشوی

برواندر جهان تفرج کن پیش از آن روز کز جهان بروی^۱

در پیوند با مطالب بالا، در این سفرنامه تلاش کرده‌ام به صورت هدفمند و مقتضی

۱ سعدی شیرازی، گلستان، تصحیح: غلامحسین یوسفی، ۱۳۷۴، ص ۱۲۰